

РЕШЕНИЕ

№ 43

гр. Силистра, 07.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: М. Хр.

при участието на секретаря Д. В. С.
като разглежда докладваното от М.Хр. Административно наказателно дело № 20223420200889 по описа за 2022 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. във връзка с чл.84 от ЗАНН.

*Жалбоподателят С. Б. С. от гр.Силистра, обл. Силистра, ул.”Г.П.” № 5, ЕГН ***** обжалва Наказателно постановление № 38-0003134/23.11.2022г., издадено от Директор на РД „АА“- Русе, с което му е било наложено административно наказание- глоба в размер на 1500 / хиляда и петстотин / лева за извършено нарушение по чл.43, т.2, б.“б“ от Наредба № Н-32 от 16.12.2011г. на МТИТС. Изтъква доводи за допуснати процесуални и материални нарушения при издаването на акта и НП.*

Административно-наказващ орган – РД „АА“-гр.Русе, надлежно уведомен, не се явява представител, не изпраща проц.представител, не депозира писмено становище по делото.

Районна прокуратура- Силистра- надлежно уведомена, не се явява представител, не депозира писмено становище по делото.

Актосъставител- И. Д. И., редовно призован, явява се лично в съдебно заседание и депозира своите показания добросъвестно, като съда ги прие и приобщи като доказателства по същото.

Свидетел- И. С. И., редовно призован, явява се лично в съдебно заседание и депозира своите показания добросъвестно, като съда ги прие и приобщи като доказателства по същото.

Жалбоподателят С. С., редовно призован, не се явява в съдебно заседание, не

изпраща проц.представител, депозира писмено становище по делото. Чрез жалбата си и депозираното писмено становище заявява, че не са на лице нарушенията по горепосоченият текст от Наредбата. Моли съда да отмени обжалваното НП като неправилно и незаконосъобразно, излага доводи в тази насока.

С оглед редовното призоваване на жалбоподателя С. и въпреки неговото неявяване, съда счете, че се налице проц.предпоставки за даване ход на делото, съобразно нормата на чл.61, ал.4 от ЗАНН и разгледа делото в отсъствието на жалбоподателя.

Съдът, като прецени представените по делото доказателства и като обсъди доводите на страните, прие за установено следното:

На 30.08.2022г. св.И. Д. И.- инспектор в РД „АА“- Русе, съвместно с колегата си- св. И. С. И., на същата длъжност, извършили комплексна проверка на пункт за извършване на периодични прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства с № 1453 от 15.04.2015г. на „Автокомплекс-И.“ ЕООД, находящ се в гр.Силистра, ул.“К.К.“ № 27, след като предварително се запознали с направените видеозаписи от предходните прегледи на автомобилите, преминали през пункта. От тях било установено, че жалбоподателя С. С., в качеството му на председател на комисия е допуснал извършването на периодичен преглед на пътно превозно средство с рег. № **** в нарушение с изискванията за извършване на прегледи, определени в Наредба № Н-32 от 16.12.2011г. на МТИТС, а именно- при извършен периодичен преглед за техническа изправност на ППС с протокол № 29656442 от 22.08.2022г. на БМВ 330 Д от кат.М1, с рег. № **** при измерване на полезното действие и ефективност на спирачката за паркиране, допуска използването на основната спирачна уредба, видно от светването на стоп светлините на автомобила.

Нарушението е било констатирано при преглед на видеозапис от автоматизираната информационна система на РД „АА“- Русе за извършения технически преглед на автомобила и комплексната проверка на пункта.

С оглед установеното на жалбоподателя С. бил съставен АУАН № 326302/ 30.08.2022г. в негово присъствие. Препис от АУАН-ът бил връчен по надлежния ред на нарушителя.

Видно от датата и подписа на представения по делото екземпляр от акта, е била изпълнена процедурата по неговото предявяване и връчване. Издаденото впоследствие наказателно постановление се базира изцяло на съставения АУАН относно констатираните по случая факти и подвеждането на същите под визираната в акта правна квалификация на деянието. Административното наказание е наложено на основание чл.178а, ал.7, т.1 от ЗДвП, действаща към момента на извършване на описаното нарушение.

В последствие жалбоподателя С. С. депозирал възражение срещу съставения му АУАН с вх. № 52-0026-6905/ 05.09.2022г., в което заявил, че е проверил по надлежния ред техническото състояние на процесния автомобил, но след измерването на ръчната спирачка несъзнателно е натиснал крачната спирачка, с което е заблудил, че манипулира стойностите.

Във връзка с депозираното възражение, АНО е извършил проверка на изложените

факти, при която се установило, че възраженията на жалбоподателя С. С. са неоснователни и ги е отхвърлил като такива.

Въз основа на съставения спрямо жалбоподателя С. АУАН № 326302/ 30.08.2022г., съставен и връчен лично на жалбоподателя С., било съставено и обжалваното от него НП № 38-0003134/ 23.11.2022г. за извършено от него нарушение по чл.43, т.2, б.“б“ от Наредба № Н-32 от 16.12.2011г. на МТИТС.

При така установеното от фактическа страна съдът намира жалбата за допустима, тъй като изхожда от надлежна страна, подадена е в срока по чл.59 от ЗАНН, но по същество е неоснователна по следните съображения:

Обжалваното НП № 38-0003134/ 23.11.2022г. и АУАН-ът въз основа на който е било издадено са издадени в съответствие на процесуалните правила: Деянието за което е била ангажирана административно-наказателната отговорност на жалбоподателя е било квалифицирано по чл.43, т.2, б.“б“ от Наредба № Н-32 от 16.12.2011г. на МТИТС.

Съдът след запознаване с приложените по дело АУАН и НП намира, че съставеният АУАН и обжалваното НП отговарят на формалните изисквания на ЗАНН, като материалната компетентност на административнонаказващия орган се установява от представената Заповед № РД-08-30/24.01.2020г. на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, а тази на актосъставителя следва от разпоредбата на чл.189, ал.1 от ЗДвП, съгласно която актовете се съставят от длъжностните лица на службите за контрол, между които е и Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" при изпълнение на функцията по контрол дейността на лицата, получили разрешение по реда на чл.148 от ЗДвП да извършват периодичен преглед за техническа изправност на регистрираните пътни превозни средства по силата на чл.166, ал.1, т.2 от ЗДвП. При съставянето на АУАН и при издаването на НП не са налице съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до опорочаване на административнонаказателното производство по налагане на санкция на жалбоподателя. АУАН-ът е издаден при спазване на императивните изисквания на чл.42 и чл.43 от ЗАНН и не създава неяснота относно нарушението, която да ограничава правото на защита на жалбоподателя и да препятства правото му по чл.44, ал.1 от ЗАНН в седемдневен срок от съставяне на акта да направи и писмени възражения по него, което е и активно упражнено в случая. Атакуваното НП съдържа реквизитите по чл.57 от ЗАНН и в него не съществуват съществени пороци, водещи до накърняване правото на защита на жалбоподателя. В тази връзка настоящия съдебен състав счита, че посоченото от жалбоподателя С. нарушение за това, че АНО не е вписал в обжалваното НП точния адрес на нарушителя, като е упоменал гр.Силистра, ул.“Г.П.“, без да е посочен номер, за неоснователно. Дори и хипотетично да се възприеме довода на жалбоподателя С. за допуснато нарушение при издаването на НП, то не е от категорията на съществените такива, които биха довели до нарушено право на защита, и евентуално до отмяната на обжалваното НП, поради допуснати съществени процесуални нарушения. В случая следва да се има предвид, че в АУАН-ът коректно е бил посочен целия адрес на жалбоподателя, поради което и съда счита този пропуск от страна на АНО за

несъществен, и същия не съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, което да накърнява правото на защита на наказаното лице.

Спазени са и сроковете по [чл.34 от ЗАНН](#). Актът за установяване на административно нарушение е съставен преди да е изтекла една година от извършване на нарушението, така както изисква разпоредбата на [чл.34, ал.1 от ЗАНН](#), а НП – в шестмесечния срок от съставяне на акта, съгласно разпоредбата на [чл.34, ал.3 от ЗАНН](#). Предвид изложеното, съдът приема, че в случая не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП, тъй като при реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до порочност на административнонаказателното производство.

При гореописаната фактическа обстановка съдът намира, че правилно е приложен и материалният закон.

Съгласно разпоредбата на [чл.43, т.2, б. "б" от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г.](#) председателят на комисията, която извършва периодичен преглед за проверка на техническата изправност на ППС, следи за качествено и пълнообемното провеждане на периодични прегледи на ППС от страна на техническия специалист, като не допуска извършването на периодичен преглед на ППС в нарушение на изискванията за извършване на периодичните прегледи, определени в Наредбата. Предвиден е специален състав на допустителство, за което е налице санкция по отношение на лице с качество "председател на комисия", за това, че не е упражнил достатъчно контрол върху друго, подчинено нему лице (технически специалист), който в дадения случай е извършил конкретно нарушение на изискванията при провеждане преглед на ППС. От своя страна, разпоредбата на чл.31, ал.1 от цитираната наредба предвижда, че периодичните прегледи на ППС следва да се извършват при спазване на методиката по Приложение № 5. В тази връзка сочените за неизпълнени правила от [Приложение 5 на Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г.](#) съдържат различните изисквания, които следва да се спазват при технически преглед, като в т.1.4 са разписани методите за установяване на нередности, свързани с полезното действие и ефективност на спирачката за паркиране.

Вземайки предвид изложеното, съдът намира, че жалбоподателят С. С. като председател на комисия, която извършва периодични технически прегледи, е допуснал да не осъществи дейностите, задължителни при извършване на преглед на ППС, касаещи т.1 – оборудване на спирачната уредба, съгласно [Приложение 5 от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г.](#) В тази връзка, за да се установи състоянието на спирачката за паркиране следва същата да бъде приведена в действие самостоятелно и без да се задейства основната спирачна уредба на автомобила. В случая видно от видеозаписите към системата на РД „АА“- Русе е, че при проверка на състоянието на спирачката за паркиране е установено, че е задействана и основната спирачна уредба на автомобила, тъй като служителите на РД „АА“- Русе са забелязали, че задните стопове на автомобила са светнали, т.е. автомобила е приведен в спряло състояние посредством основната му спирачна уредба, а не както следва посредством спирачката му за паркиране.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че в АУАН и НП са конкретизирани съставомерните факти и е указано ясно кои от изискванията за извършване на периодичен преглед на пътно превозно средство не са спазени, а именно – при измерване на полезното действие и ефективност на спирачката за паркиране е допуснато използването на основната спирачна уредба, видно от светването на стоп светлините на автомобила. В тази връзка настоящия съдебен състав счита направеното възражение от страна на жалбоподателя, че не ставало ясно в кой точно момент е налице използване на основната спирачна уредба и кога е било констатирано светването на стоп светлините, предвид изложените по-горе мотиви, чрез които до достатъчно ясен и конкретен начин е обяснено кога е установено нерегламентираното ползване на основната спирачна уредба на автомобила и по какъв начин е било установено това.

Поради всичко изложено по-горе, съдът намира, че с поведението си жалбоподателят С. е нарушил разпоредбата на чл.43, т.2, б."б" от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства на МТИТС, тъй като на процесната дата и място като председател на комисия, която извършва периодични технически прегледи, в контролно технически пункт "Автокомплекс-И." ЕООД не следил за качествено и пълнообемно провеждане на техническия преглед, като допуснал да не се извърши проверка на техническото състояние на лек автомобил БМВ 330 Д с рег. № **** при спазване изискванията, определени в Приложение 5, част I, т.1 – оборудване на спирачната уредба.

Разпоредба на чл.43 от Наредбата ясно сочи, че Председател на Комисия, извършваща прегледи, отговаря за допуснато от него извършване на периодичен преглед на ППС в нарушение на изискванията за извършване на периодичните прегледи, определени в Наредбата, поради което и санкцията е именно по чл.178а ал.7, т.1 от ЗДвП – за допускане извършването на периодичен преглед за проверка на техническата изправност на пътно превозно средство в нарушение на изискванията, определени с наредбата по чл.147, ал.1. Така, като не е извършил необходимия контрол, жалбоподателя С. С., бидейки Председател на Комисията, е осъществил бездействие, като законът допуска той да носи отговорност за неосъществен контрол върху действия на подчинения му специалист.

Правилно и законосъобразно за така извършеното нарушение е приложена санкционната норма на чл.178а, ал.7, т.1 от ЗДвП, съгласно която се наказва с глоба 1500 лв. председател на комисия, извършваща прегледи, или технически специалист, който допусне извършването на периодичен преглед за проверка на техническата изправност на пътно превозно средство в нарушение на изискванията, определени с наредбата по чл.147, ал.1, или със съоръжения или средства за измерване, които не отговарят на изискванията, определени с наредбата по чл.147, ал.1. В случая законодателят е предвидил наказание във фиксиран размер, който не подлежи на ревизиране от страна на наказващия орган или съда. Санкционната разпоредба е приложена правилно, поради което следва изводът, че така наложеното наказание отговаря на тежестта на установеното нарушение.

Съдът приема, че в случая не се констатира основания за приложение на

разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Конкретно установеното нарушение, както и обстоятелствата по същото разкриват една степен на обществена опасност на деянието, типична за общия случай на нарушения от този вид. В конкретната хипотеза видът на нарушението и всички по-горе обсъдени обстоятелства по неспазване на изискванията за извършване на периодичен технически преглед и то на спирачната уредба правилно са мотивирали наказващия орган да не приложи разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Това е така, тъй като макар и да липсват причинени с извършеното деяние вреди, то е налице сериозно накърняване на правилата, свързани с участието на автомобилите в движението по пътищата, включително и тези с безопасността на останалите участници в движението. В този смисъл всяко нарушение на изискванията за такава дейност крие висока потенциална опасност за неограничен брой лица, поради което и се характеризира като такова с висока степен на накърняване на обществените отношения.

Предвид всичко изложено по-горе, съдът счита, че законосъобразно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя С., като наложеното му наказание е правилно индивидуализирано, поради което и атакуваното наказателно постановление следва да се потвърди.

Според чл.63д, ал.1 от ЗАНН в съдебните производства пред районния съд страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс, но такива искания не са направени от нито една от двете страни в процеса, поради което съда не дължи произнасяне по тях.

Водим от гореизложеното и на основание чл.63, ал.2, т.5 във вр.с чл.63, ал.9 от ЗАНН, Районен съд- Силистра

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 38-0003134/ 23.11.2022г., издаден Директора на РД „АА“- Русе, въз основа на АУАН № 326302/ 30.08.2022г., с което на основа чл.178а, ал.7, т.1 от ЗДвП на С. Б. С. от гр.Силистра, обл.Силистра, ул.”Г.П.” № 5, I ***** е било наложено административно наказание- глоба в размер на 1500 / хиля петстотин / лева за извършено нарушение по чл.43, т.2, б.“б“ от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 МТИТС като *доказано, правилно, обосновано и законосъобразно*.

Решението подлежи на касационно обжалване в четиринадесет дневен срок Административен съд- Силистра, считано от датата на съобщаването му.

Съдия при Районен съд – Силистра: _____